

[Svend Auken]

ved tredje behandling, også selv om de stillede ændringsforslag skulle blive vedtaget.

Det var vores opfattelse dengang. Både under udvalgsarbejdet og her i salen advarede vi regeringen mod at sætte dette forslag i gang, før det var gennemforhandlet med arbejdsmarkedets parter, og vi opfordrede regeringen til at tage kontakt med landsarbejdsnævnet, inden man gennemførte disse forslag.

Resultatet kender vi i dag. Det er desværre gået lige præcis så skidt, som vi dengang havde grund til at frygte. Når hr. Dyremose citerer mig og socialdemokratiet for en række udtalelser om at undgå utilsigtede virkninger af dagpengesystemet, er citaterne korrekte, men vi er fortsat af den opfattelse, at det ikke kun skal være den ene part, men begge parter på arbejdsmarkedet, der skal berøres. Derfor har vi tidligere stillet forslag om, at arbejdsgiverne bør betale de første otte timer af en ledighedsperiode – bare for at nævne ét eksempel. Samtidig har vi sagt, at der skal være den fornødne tid til at gennemføre disse ændringer, og man skal lytte til de parter og studere de overenskomstforhold, som bliver berørt af ændringerne.

Jeg skal senere mere detaljeret redegøre for vore principielle synspunkter, men bare disse bemærkninger til hr. Dyremose på dette tidspunkt af debatten.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er to ting, der kalder mig herop. Den ene er, at vi skulle være kommet for sent. For det første vil jeg sige: bedre sent end aldrig. Men vi er ikke kommet for sent. Vi var meget tidligt ude. Vi har arbejdet meget hårdt mellem jul og nytår med disse sager. Vi så, der blev annonceret et forslag fra socialdemokratiet, og regnede selvfølgelig med, at det var en del bedre end det, vi så det blev. Så tog vi konsekvensen og lavede vores eget forslag. Derfor er det ikke et spørgsmål om at komme for sent, for vi har arbejdet seriøst med disse ting hele tiden.

Det andet, jeg vil sige noget til, er den tilsyneladende konklusion, som hr. Dyremose drager, når han læser, at der i bemærkningerne til vores forslag står noget om kompetente personer, at det skulle betyde, at de, der har siddet der hidtil, har været inkompe-

tente. Det har jeg ikke skrevet et ord om, og det er ikke min tydning overhovedet. Den må stå for egen regning. Hvorfor vi har skrevet det på den måde, er, fordi vi vil have Arbejdsløshedskassernes Samvirke med ved bordet, når der skal laves ændringer.

Det er udmærkede mennesker, der sidder i arbejdsdirektoratet, men de fleste af dem har jo aldrig nogen sinde haft brug for dette system. Derfor ved de heller ikke, hvordan det virker i praksis. De kan læse sig til en del. Det er vi mange der kan, men man kan ikke læse sig til alt. Det er godt at have mennesker med, der præcis ved, hvordan tingene virker udenfor, i virkeligheden. Derfor siger vi: vi må have arbejdsløshedskassernes repræsentanter med ind i det udredningsarbejde, som alle, troede jeg, var enige i trængte sig meget, meget på.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Auken, at jeg bestræbte mig faktisk en hel del på ikke at være polemisk. Jeg mener, at sagen er alt for alvorlig til at være polemisk. Jeg håber, at hr. Svend Auken bemærkede og senere kommer ind på den opfordring, der var til, at vi i fællesskab skulle forsøge at få havnearbejderne i gang med arbejdet igen.

Men jeg vil gerne sige, at når jeg ikke fremkom med alle fornuftsargumenterne for det forslag, vi gennemførte i oktober, hænger det sammen med, at det blev behandlet ved første behandling, i udvalg, ved anden behandling, i udvalg og ved tredje behandling i oktober, og det er ikke vores lovforslag fra oktober, vi behandler nu. Det, vi behandler, er det socialdemokratiske forslag, og det er derfor, jeg beskæftiger mig med det.

Så sagde hr. Svend Auken, at man havde det princip, at man ikke stiller ændringsforslag til forslag, som man vil stemme imod. Synes hr. Svend Auken, at det er en mere hensigtsmæssig form, at man så efterfølgende skal belaste folketinget med at tage stilling til disse ændringsforslag i et selvstændigt forslag? Logikken er ikke indlysende. Hvis det var tilfældet, kunne man jo lige så godt have fremsat det den 17. oktober 1982, når vi var færdige med behandlingen den 16. oktober 1982, i stedet for at have ventet på havnearbejderstrejken.